
Στίχοι:
ΚΥΠΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ

ΔΕΚΑ ΑΝΤΙΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΠΑΝΩ ΣΕ ΥΦΑΣΜΑΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ύφασματογραφίες:
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΑΒΒΑ

ΜΙΚΡΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
«ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΥΠΡΟΥ»

1966

ΤΦΑΣΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡ. 1.

ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ΚΡΙΤΙΚΟΣ

Στὸν ἑρμαφρόδιτο τῆς κοιτικῆς, | τὸν
κερασφόρο μὲ γυναικεῖο ροῦχο, | τριχες
μετράει, ζυγίζει τριχες | μιὰ μαργαρίτα
αἰγυπτιακὴ | μαδᾶ μετρωῶντας τάλαντα ἀπ'
τὰ κέρδη τῆς γυναίκας του

(ὁ νόθος μὲ τὸ τρίτο φύλο σὴν ψυχὴ
του | στέκει μπροστάρης στὸ κοπάδι καὶ
μπαστάρδεψε | κι' ὁ πιὸ σοφὸς συλλογι-
σμὸς γεμίσαν σφῆγγες τὰ βιβλία | ἡ ποίη-
ση ὀχιᾶς κι' οἱ ἀνεμοδείχτες πήσανε πα-
ράσημα | κι' ἀπὸ τοὺς τέσσερις ἀνέμους
— τώρα ἐξετάζονε τὴν πιθανότητα ἐγ-
γραφῆς | στοὺς δυτικοανατολικοὺς σὺς
ἄλλες παρεκκλίσεις κλπ. | ἀνέμους στὰ
μαλλιά καὶ στὰ φουσιάνια μ' ἀντρικὰ κα-
κέκνυπα)

Στίχους δὲ γράφουμε κεντρὶ κρατᾶμε |
γιὰ κερατάδες.

ΓΥΝΑΙΚΑ

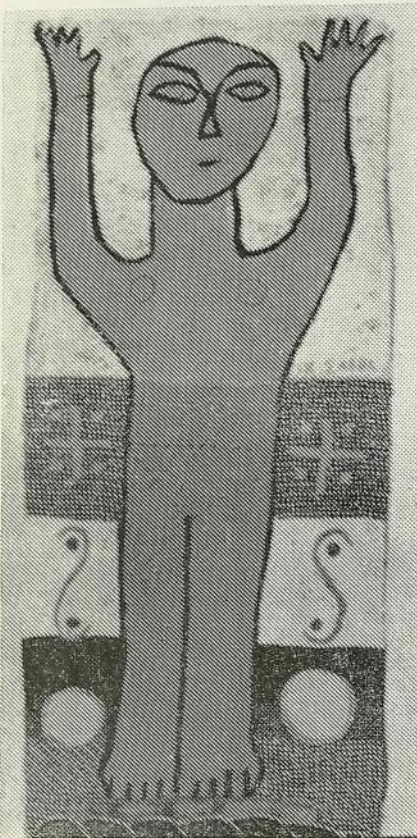
Ἐλπίζω ν' ἀγαπᾶτε τὰ φίλιὰ καὶ τὰ χαμένα πάθη | καὶ τοὺς ἐπώδυνους
μηρούς.

Γυνὴ τὸ μέσα κόσμο μου· δὲ δείχνω: | εἶναι δικό μου πάθος ἢ συνείδηση. |
Ἀλλὰ μοροῶ νὰ δείχνω τὶς στρογγύλες φλόγες. | γιὰ νὰ κερδίσω τὴν ἀνάγκη τῆς
ζωῆς.

Ἐλπίζω ν' ἀγαπᾶτε τὰ φίλιὰ καὶ τὰ χαμένα πάθη | καὶ τοὺς ἐπώδυνους
μηρούς.

Ἡ διπρῆλλα δὲν ἀγῆρει τὰ κατὰσραγα φίλιὰ. | Τὰ πάρασκήνια καὶ τοὺς δια-
δρόμους καὶ τὶς ἀνταλλαγές | ποῖο φύλλο τῆς σκῆς ἀπαγορεύει; | Στὰ μάτια σας
διαγράφεται τὸ σχῆμα τῆς κοιλιᾶς μου | κι' ἀγαπηθῆτε.

Ἐλπίζω ν' ἀγαπᾶτε τὰ φίλιὰ καὶ τὰ χαμένα πάθη | καὶ τοὺς ἐπώδυνους
μηρούς...

ΥΦΑΣΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡ. 3

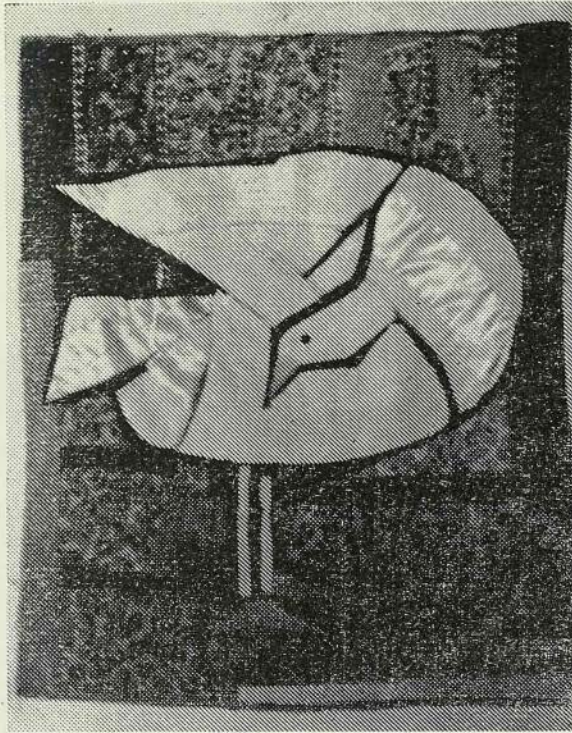
ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Τὴν παιδική του φύση ἀναζητᾶ μὲς
τῇ γυμνότητι: | Ἐπιστροφές, ἐπιστροφές!
| Ὅταν ντυθῆς τὴν κοινωνία δὲν ἔχει
ἐπάνοδο: | πειρώνεσαι σὶν ἴσσο. | Μόνο
ἢ ψυχὴ ἐκινάσεται σὶν γρήγορο ὄνειρο.
| Ἐπιστροφές, ἐπιστροφές!

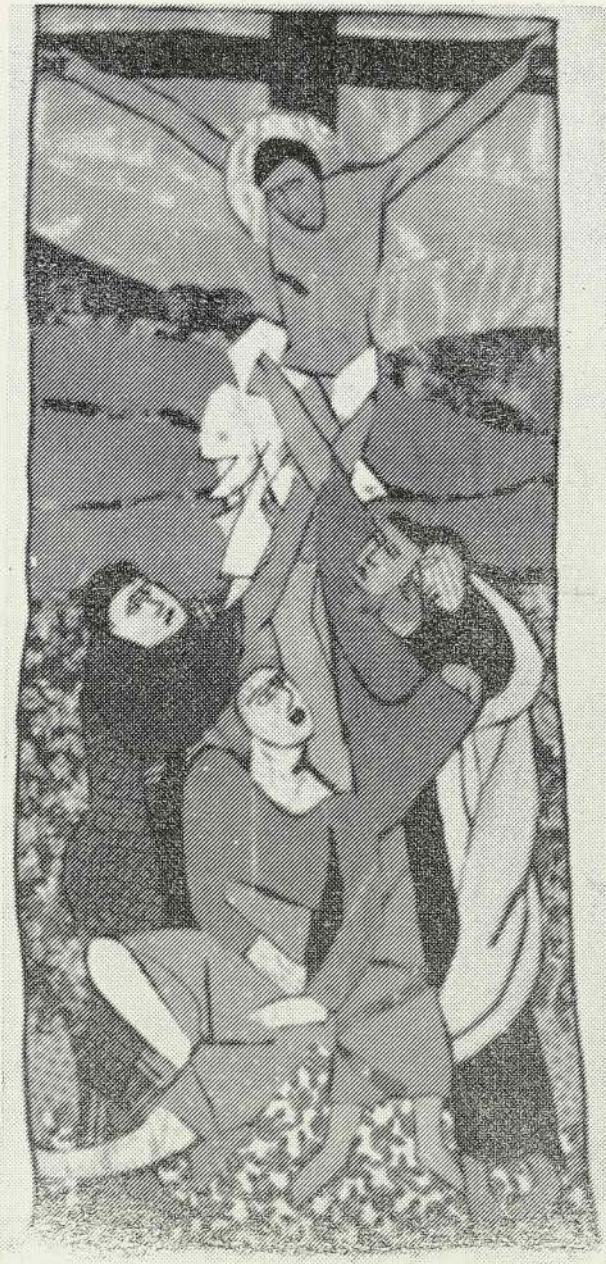
Η ΧΑΡΑ

Τώρα πὸν πέταξες μακρὸνὰ τὴν κάθε σου συμβαικότητα | καὶ πῆρες κατηφέδες
ἀπ' τὸν ἄνεμο | καὶ πῆρες ἄνεμο ἀπ' τὰ μέσα ρόδα σου π' ἀνθοῦνε μὲς τὶς φλέβες
σου, | τὴν ἐξουσία τῆς σύνεσης πατώντας μὲς τὸν ὀμφαλό, | τὴν πὸν σιῆς χαρᾶς
τὴ σκάλα σκαρφαλώνεις μ' ἐκτινάξεις χαίτης ἄγριου ἀλόγου | χειροκροτῶ, χειρο-
κροτῶ. | Δὲν εἶναι λάθος τὰ εὐθῆμα σιολίδια.

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Τὸ περιστέρι νιρέπεται κοιτάζοντας τὶς προσωπίδες μας | καὶ τὰ κακέκτυπα
εἰδωλίων εἰρήνης, | ἢ τυρανῶνε ζωῦφια τὶς φλέβες τοῦ ποδιοῦ | κάτι σὰν ἔκζεμα
ἀπὸ λιπαρὸς τροφές, | ἢ νόσταξε μὲς τὶς ἀσήμαντες πορεῖες εἰρήνης ἄλλων σόχων |
καὶ μᾶς βαρέθηκε; | Ρωτῶ τὸν πλάστη: ποῖο συλλογισμό σου κορβέεις; | Καὶ μοῦ
ἀπαντᾷ: τὴν φτώχεια μου.

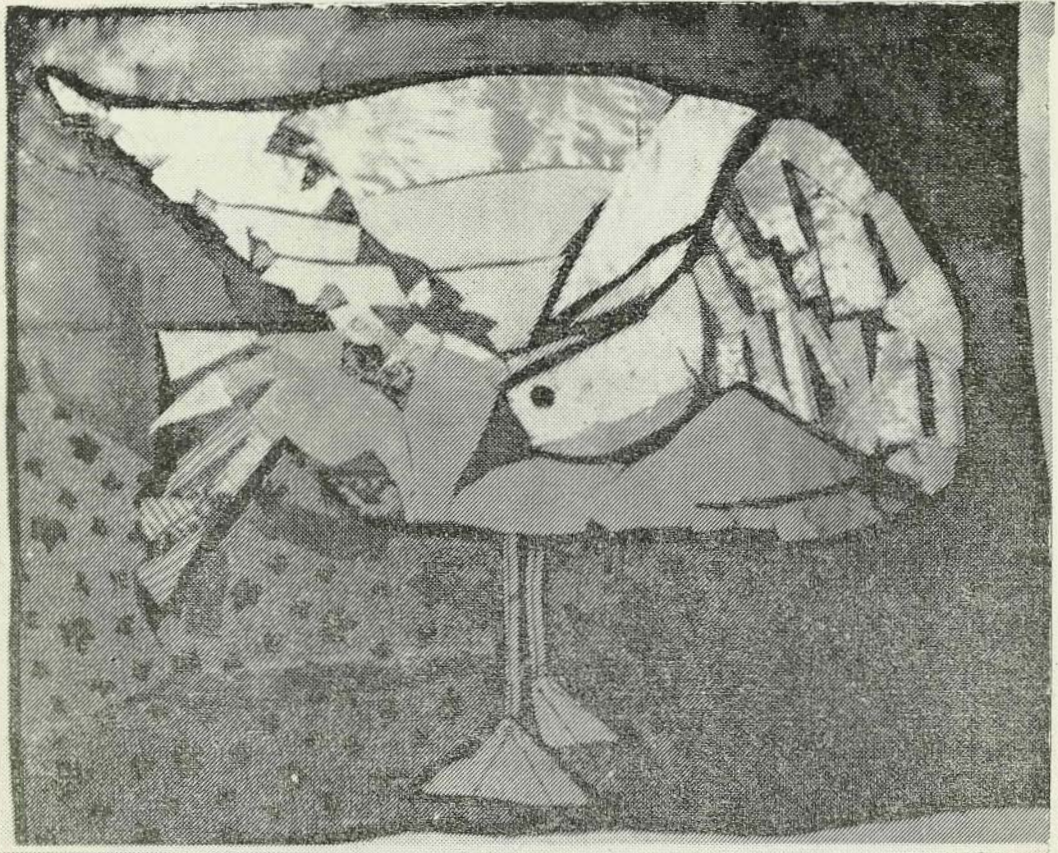

ΣΤΑΥΡΩΣΗ

Οί σταυρωμένοι δὲ μποροῦν νὰ νοιώσουν τὸ ρυθμὸ μας. | Πάντα σκοτώνουμε τὰ προβαδίσματα. | Κλαῖμε στὶς ρίζες τῆς θυσίας μὲ θ,τι πιὸ ὠραῖο κι' ἀγαπητὸ — | μὲ τὴ στοργὴ τῆς μάνας σύμβολο θυσίας — | μὰ τοῦτο δὲν ξεγράφει τὰ καρφιά στὸ σῶμα τῆς γυναικός.

Τὸ σταυρωμένο κλαῖμε ἢ τίς μοιρολογίστριες; | Ποιὸς χουσοχὸς θὰ ἐπαρ-
γώσει τ' ἀπλημένα δάκρυα; | Γιατὶ κινηματογραφοῦμε τὶς θυσίες καὶ μάλιστα ἔγχρωμα;

Σκέψη λιτή, πίστη λιτή τῶν ἄλλων ἡμερῶν μας | πόσο σιὸ ράφι σὰς φυλάξαμε
μὲ τ' ἄλλα μας παιγνίδια!

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΜΕΓΑΛΟ

Τὸ περιστέρι αὐτὸ θὰ τὸ κοσμήσω μὲ παράσημα καὶ μὲ ταινίεσ διάσεικτες
γιατὶ ἀπὸ ἀλλόφυλεσ περυνῶντιασ χῶρεσ εἶχε τὴ σοφία
σιὰ φανερὰ νὰ μὴ δηλώσῃ προσέλευση καὶ τόπο μετανάστευσησ.
Ἔτσι ὁ καθένασ τῶθελε δικό του καὶ τὸ τίμησε προεπούμενα.
Τὸν εὐτραφῆ ρυθμὸ παρακαλῶ νὰ σεβασθῆτε.
...Ἐκτὸσ ἀν τὸ πειτούμενο μᾶσ γέλασε γιατὶ τὸ εἶδοσ του...

ΜΕΛΙΚΟΣ

Τῷ ἀρχέιυπα τῶν ἡχων κόκκινεσ γραφῆσ σιὸ σιῆθοσ σου
κι' ἄσ σὲ καλύπτουνε σιολεὺσ ἱερατικῆσ.
Τὸ δέοσ τῶν οὐρανῶν δὲ μᾶσ φοβίζει.
Τὸ μέοσ δέοσ μᾶσ τρέμουμε πὸν πνίγει μᾶσ μὲ κόμπουσ παγωμένου ἀγέροσ.
Μήπωσ θυμᾶσαι τὶσ πανάρχαιεσ σου προελεύεισ
καὶ νύνεσαι νοερὰ ἀπατῶντιασ μᾶσ τὰ μάτια μ' ἄλλεσ προβολέσ;

Δὲν ἔχει δρόμους τὸ τραγοῦδι, δὲν ἀκούει σὶσ ἐντιολέσ:
τοὺσ νόμους καταργήσαμε μὲ τὸ σκοινὶ καὶ τὸ μαχαίρι.
ἌΟ ματανδροσ μίλαγε μὲ τ' ἄλλο στόμα τότε
καὶ μ' ἄλλη γλῶσσα τῶρα μᾶσ ξηγάει τὴν αἰσθηση
Δοιπὸν θὰ πῆσ σιῆν τωρινῆ μᾶσ λέξη
τὴν προφητεία μᾶσ;

(Σιὸ κάτω μέρος μίλησε ὁ ζωγράφοσ:
γιατὶ δὲ νύνομε τοὺσ ζωντανούσ;)
Ἐπισιολέσ δὲν παίρνομε· πουλᾶμε πίνακεσ.

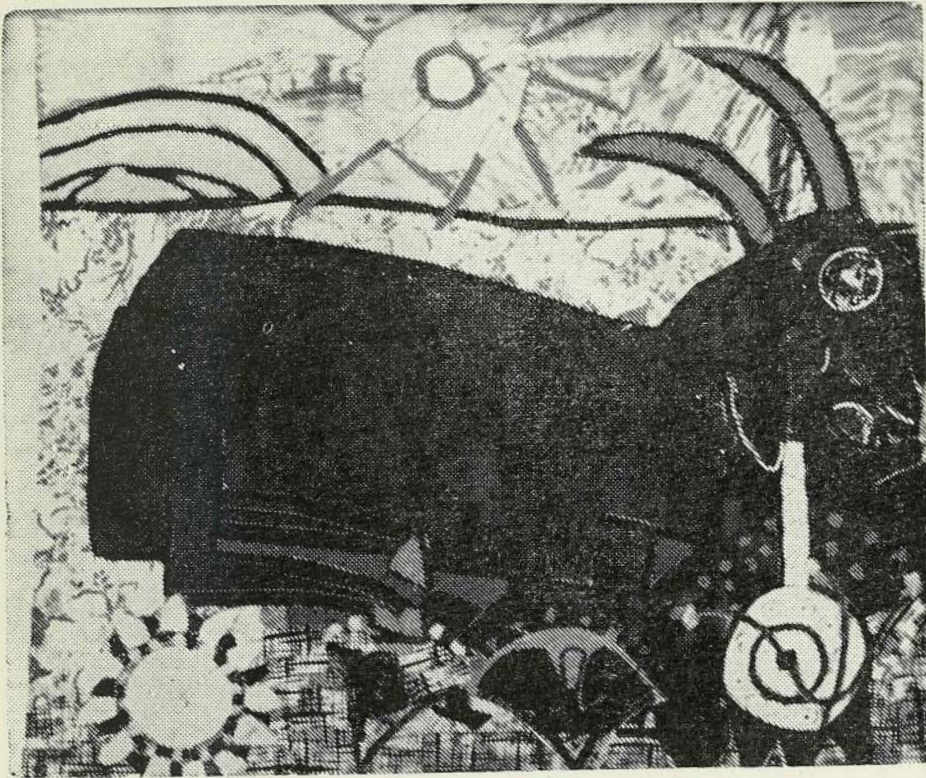
ΣΥΓΧΥΣΗ

Μᾶς πνίξανε τὰ περισιτέρια μὲς τὶς ἐπιδείξεις | καὶ τὶς ἀμφίροσες πορεῖες.

“Ὅταν ποῦνᾶς δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται ὁ λυγμός: | τὸν θέλουμε τὴν Κυριακὴ σιτὴν ἐκκλησία ἢ σιτὴ συγκέντρωση.

“Ὅταν ποθῆς καὶ σιτήθη βύσσινά προβάλλης | σὲ μαστιγώνουν: | πρέπει κρυφὰ ν’ ἀγοραστοῦν τ’ ἀντρεία σου μέρη.

“Ὅταν θελήσης νὰ χορέψης πρέπει νὰ ξεσιτρώσουν τὸ τραπέζι | νὰ στεροθῆς τὸ δεῖπνο: | σὺς ἐθνικὲς γιορτιὲς θὰ καταγράβουν τὴ γραμμὴ σου | γιὰ νὰ γεμίσομε τὴν κόψα τῆς δειλίας.

ΤΑΥΡΟΣ

Ὁ ταῦρος ἦρθε ἀπ' τὰ καιάβανά μας
ἀπ' τοὺς ἀγροὺς τοῦ ἐνσίτικου κουβαλῶντας τὸ ρουθόνισμα
ἀπὸ μιὰ μέσα μέθη φυσικῆ
κι' ἀναζητᾷ μὲς τὸ θυμὸ νὰ θρέψη τὸ εἶδος του.
Τῆ γῆ δὲν κατακτᾷ μὲ τὸ μαχαίρι.
Τὸ πνεῦμα κι' ἡ καρδιὰ κήπους ὠραίους σχεδιάζουν
μὰ ἡ γονιμότητα πολλαπλασιάζει αἰῶνες.
Τῆ γόνιμη δαμάλα δόγγησε, ἱερέα.

